

Sygn. akt I C 16/14

WYROK

W (...)

Dnia 9 kwietnia 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny:

w składzie:

Przewodniczący : SSR Anna Ogińska-Łągiewka

Protokolant: Paweł Jaros

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2014 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy

z powództwa C. G.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda C. G. kwotę 7 282,07 (siedem tysięcy dwieście osiemdziesiąt dwa 7/100) złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 17 lipca 2013 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda C. G. kwotę 1 467,00 (tysiąc czterysta sześćdziesiąt siedem) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 16/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 29 listopada 2013 roku powód C. G. wniósł przeciwko pozwanemu (...) S.A. w W. o zasądzenie kwoty 7.282,07 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 lipca 2013 roku do dnia zapłaty. W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wyjaśnił, iż w dniu 14 czerwca 2013 roku na skutek uderzenia rzuconego wiatrem, wysypywanego przez robotników z pobliskiej wywrotki, żwiru – uszkodzeniu uległ samochód osobowy m-ki A. o nr rej. (...) należący do C. G., posiadającego ważne ubezpieczenie m. casco w pozwanym towarzystwie. Poszkodowany zdecydował się naprawić szkodę w ramach łączącej go pozwanym umowy ubezpieczenia. Wysokość szkody została określona w systemie E. oraz w analizie kosztów naprawy, sporządzonej przez profesjonalny serwis naprawczy, z uwzględnieniem postanowień umowy ubezpieczenia i wyniosła 7.282,07 zł. Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego, odmówił wypłaty odszkodowania / k. 1-3/.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) S.A. w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanego wyjaśnił, iż dokonał analizy okoliczności i przyczyn powstania szkody (przez pryzmat § 20 pkt 2 OWU) i ustalił, że przyczyną szkody było oddziaływanie na siebie pojazdu i znajdujących się na drodze kamieni. W związku z powyższym uszkodzenie samochodu A. powstałe wskutek siły z jaką kamienie będące przedmiotami z zewnątrz oddziaływały mechanicznie na elementy pojazdu skutkujące w efekcie jego uszkodzeniem nie jest objęte zakresem zawartej umowy ubezpieczenia / k. 32-36/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Zgodnie z § 20 Ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych, uchwalonych uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku, zakresem MC objęte były szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu, jego części lub wyposażenia wskutek zajścia wypadku ubezpieczeniowego w okresie ubezpieczenia, z zastrzeżeniem ust. 2 i § 22. (ust. 1). Zakresem MC nie były objęte szkody, o których mowa w ust. 1, powstałe wskutek wypadków ubezpieczeniowych polegających na nagłym działaniu siły mechanicznej w chwili zetknięcia pojazdu z innym pojazdem lub przedmiotem, znajdującym się na zewnątrz pojazdu, przy czym pod pojęciem przedmiotu rozumie się nieruchomości i rzeczy ruchome poza zwierzętami (ust. 2).

W piśmie z dnia 5 sierpnia 2013 roku (...) S.A. w W. ponownie poinformowało C. G., że zgodnie z treścią postanowień § 20 ust. 2 ogólnych warunków ubezpieczeń komunikacyjnych uchwalonych uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku zakresem zawartego przez C. G. ubezpieczenia, nie są objęte szkody powstałe wskutek wypadków ubezpieczeniowych, polegających na nagłym działaniu siły mechanicznej w chwili zetknięcia się pojazdu z innym pojazdem lub przedmiotem znajdującym się na zewnątrz pojazdu, przy czym pod pojęciem przedmiotu rozumie się nieruchomości i rzeczy ruchome poza zwierzętami. Siłą nazywane jest mechaniczne oddziaływanie jednego ciała na drugie, które może mieć charakter bezpośredni w przypadku zetknięcia się tych ciał. Siła jest więc miarą wzajemnego mechanicznego oddziaływania na siebie co najmniej dwóch ciał. W przedmiotowej sprawie ciałami wzajemnie oddziałyującymi się na siebie był pojazd oraz znajdujące się na drodze kamienie. W związku z powyższym uszkodzenia samochodu m-ki A. nr rej. (...) powstałe wskutek siły, z jaką kamienie będące przedmiotami z zewnątrz oddziaływały mechanicznie na elementy pojazdu powoda skutkując w efekcie jego uszkodzeniem nie jest objęte zakresem zawartej umowy ubezpieczenia / k. 7/.

Zgodnie z kosztorysem –ErotaxGlass's nr(...)z dnia 30 października 2013 roku / k. 9-11/ oraz analizą kosztów naprawy / k. 8/ koszt naprawy uszkodzonego samochodu wyniósł łącznie kwotę 7.282,07 zł. brutto.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił n podstawie analizy akt sprawy, na które złożyły się dokumenty wskazane i opisane w treści, których autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu, i które nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Zebrane dowody stanowiły wystarczającą podstawę do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Zgodnie z treścią art. 415 k.c., kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia.

Definicja szkody sprowadza się do ujemnych dolegliwości powstałych w wyniku czyjegoś bezprawnego działania i - przy szkodzie o charakterze materialnym - dotyczy przede wszystkim uszczerbku powstałego w majątku poszkodowanego.

Stosownie do dyspozycji art. 361 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Przy czym, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone.

Jak natomiast stanowi art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże, gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Z powyższego jednoznacznie wynika, że szkoda sprowadza się do ogółu dolegliwości powstałych w wyniku uszczuplenia majątku poszkodowanego. Co do zasady odpowiedzialność odszkodowawcza spoczywa wówczas na sprawcy powodującego ją zdarzenia.

Zgodnie art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Stosownie do przepisu art. 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku.

Zgodnie z Ogólnymi warunkami ubezpieczeń komunikacyjnych ustalonych uchwałą Zarządu (...) S.A. nr (...) z dnia 31 stycznia 2012 roku przez wypadek ubezpieczeniowy w MC rozumiano zdarzenie niezależne od woli ubezpieczonego lub osoby uprawnionej do korzystania z pojazdu powodujące szkody objęte zakresem MC. Zakresem MC objęte były szkody polegające na uszkodzeniu, zniszczeniu lub utracie pojazdu, jego części lub wyposażenia wskutek zajścia wypadku ubezpieczeniowego w okresie ubezpieczenia, z zastrzeżeniem ust. 2 i § 22. (§ 20 ust. 1). Zakresem MC nie były objęte szkody, o których mowa w ust. 1, powstałe wskutek wypadków ubezpieczeniowych polegających na nagłym działaniu siły mechanicznej w chwili zetknięcia pojazdu z innym pojazdem lub przedmiotem, znajdującym się na zewnątrz pojazdu, przy czym pod pojęciem przedmiotu rozumie się nieruchomości i rzeczy ruchome poza zwierzętami (§ 20 ust. 2).

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Stosownie do treści art. 232 kpc strony są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zgodnie zaś z art. 233 § 1 kpc sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Stąd też należy stwierdzić, iż jedną z podstawowych zasad procesu cywilnego jest zasada kontradiktoryjności. Oznacza to, iż sąd orzekający nie jest obciążony odpowiedzialnością za rezultat postępowania dowodowego, którego dysponentem są strony. Rola sądu nie polega bowiem na wykonywaniu obowiązków procesowych ciążyących na stronach (por. wyrok s. apel. w Lublinie z dnia 27 listopada 1996 r., III Aua 26/96, OSNC 1997/1/4). W szczególności rzeczą sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do prowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76).

Nadto Sąd wziął pod uwagę przepis art. 385 k.c., zgodnie z którym w razie sprzeczności treści umowy z wzorcem umowy strony są związane umową (§ 1). Wzorzec umowy powinien być sformułowany jednoznacznie i w sposób zrozumiały. Postanowienia niejednoznaczne tłumaczy się na korzyść konsumenta (§ 2).

Z kolei w myśl przepisu art. 385¹ k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny (§ 1). Jeżeli postanowienie umowy zgodnie z § 1 nie wiąże konsumenta, strony są związane umową w pozostałym zakresie (§ 2). Niezgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu. W szczególności odnosi się to do postanowień umowy przejętych z wzorca umowy zaproponowanego konsumentowi przez kontrahenta (§ 3).

Przyjmuje się, że postanowienia umowy rażąco naruszają interes konsumenta, jeżeli poważnie, znacząco odbiega od sprawiedliwego wyważenia praw i obowiązków stron. W wyroku z 13 lipca 2005 r. (I CK 832/04, Pr. Bank. 2006, nr 3, s. 8) SN stwierdził, że "rażące naruszenie interesów konsumenta" oznacza nieusprawiedliwioną dysproporcję praw i obowiązków na jego niekorzyść w określonym stosunku obligacyjnym.

W piśmiennictwie oraz judykaturze dominuje pogląd, że klauzula dobrych obyczajów, do których odsyła coraz częściej ustawodawca, dokonując zmian w przepisach prawnych, podobnie jak klauzula zasad współżycia społecznego, nakazuje dokonać oceny w świetle norm pozaprawnych, przy czym chodzi o normy moralne i obyczajowe, powszechnie akceptowane.

W okolicznościach niniejszej sprawy, w ocenie Sądu, powód przedstawiając kosztorys EurotaxGlass's nt 772 z dnia 30 października 2013 roku oraz analizę kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu na kwotę 7.282,07 zł. brutto wykazał swoje roszczenie w świetle OWU (...), zarówno co do zasady jak i wysokości. Podkreślenia wymaga, iż pozwany wnosząc o oddalenie powództwa, nie zakwestionował w sposób wyraźny roszczenia powoda ani co do zasady, ani co do wysokości. Przyznał natomiast fakt ubezpieczenia samochodu powoda i posiadania przez niego stosownej polisy.

Materialnoprawną zasadę rozkładu ciężaru dowodu (art. 6 k.c.) uzupełniają reguły procesowe (w szczególności art. 3 § 1 k.p.c. - w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. Nr 233, poz. 1381 oraz art. 232 k.p.c.) nakazujące stronom przejawiać aktywność w celu wykazania wszystkich istotnych okoliczności i faktów, z których wywodzą skutki prawne, w szczególności wskazywać dowody. Obowiązek przedstawiania dowodów odnosi się zarówno do przesłanek dotyczących samej zasadności dochodzonego roszczenia, jak i jego wysokości. Niedochowanie powyższych obowiązków skutkuje ryzykiem przegrania procesu przez stronę, którą obciążał ciężar wykazania okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 września 2013 roku, sygn. akt I ACa 259/13, opubl. Lex nr 1381585).

Niezależnie od powyższego stwierdzić należy, iż zapis zawarty w § 20 ust. 2 OWU jest sprzeczny z istotą zawartej umowy ubezpieczenia. W ocenie Sądu orzekającego, wyklucza on z zakresu ubezpieczenia wszystkie możliwe zdarzenia szkodzące, wskazane w definicji wypadku ubezpieczeniowego i tym samym jako sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąca narusza interesy konsumenta.

Mając na względzie powyższe, Sad na podstawie przepisów art. 805 § 1 i 2 pkt 1 k.c., uznając zaistnienie wypadku ubezpieczeniowego, tj. uszkodzenia samochodu niezależnie od woli ubezpieczonego wskutek uderzeń kamieni wywołanych powiewem wiatru, orzekł o uwzględnieniu powództwa w całości.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 kpc w zw. z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349).

Mając na względzie powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.

z./(...)